

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Geographiae Veteris Et Novae

Parallela Geographica Italiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1649

Nvm. 2. De Apuliâ & Apulis Daunis & Peucetiis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13120

§. 2. De Minoribus Regionibus magnæ Græciæ historica.

NVM. 1. De Iapygia, & Iapygibus.

NOMEN & ORIGO. Dicta est hæc regio Iapygia à Græcis, vt ex Strabone, & Appiano liquet, & ab Iapyge, Dædali filio, vt tradunt Plinius, & Solinus: sed Antonius Liberalis libro de Transformationibus vult dictam ab Iapyge filio Lycaonis indigenæ, eique duos fratres assignat Daunium & Peucetium; aitque tres illos fratres exercitum habuisse conflatum ex indigenis Illyricis, & Messapiis, ideóque hunc tractum diuisisse in tres partes Dauniam, Peucetiam, & Messapiam; sic iste.

Dionysius autem Halic. lib. 1. innuere videtur totum hunc tractum dictum esse Peucetiam à Peucetio Oenotri fratre filio Lycaonis.

Strabo denique Messapiam cum Iapygiâ confundit, & sic à Græcis nominatam esse. Ait item incolas diuidere Iapygiam in Sallentinos, Calabros, & Apulos, Apulos autem in Peucetios, & Daunios.

Ex quibus omnibus satis implicatis ita diuidendam puto hanc regionem.

MAGNA GRÆCIA	}	IAPY-	}	APVLLIA	{	Daunia. Peucetia.		
		GIA		}	MESSAPIA,	{	Sallentini. seu Calabria	{
		OENO-	}		TRIA		}	

NVM. 2. De Apuliâ, & Apulis Daunis & Peucetiis.

NOMEN. Vnde dicta sit Apulia non constat; nugantur enim qui sic appellatam volunt quasi *Apluniam*, quod Horatius eam Siculofoam dixerit: scio quidem hanc etymologiam probatam esse Facio viro erudito, sed eam meritò Leander explodit. Aliqui apud Leandrum, sic vocatam putant à quodam Apulo veteri Rege, qui eò commigrauit multis ante Troiæ ἀλώσειν annis. Prudentiùs

statuit qui ait nihil in hac parte occurrere.

DAVNI dicti sunt à Dauno Rege cui auxilium Diomedes tulit, cum obsideretur ab hostibus, pollicito partem agri ei se daturum: quis autem fuerit ille Daunus suprâ inuimus.

Dauniorum autem Apulorum fuere *limites*, Frento Fl. aut Tifernum Fl. *Fertore*, aut *Biferno*, quo diuiduntur à Frentanis ab *Oriente*, item & à Samnitibus, & Hirpinis ab eadem parte: à *Septentrione* & *Oriente* Mari Supero alluebantur; denique à *Meridie* Cerbaro Fl. *Ceruaro*, à Peucetiis, vt tradit disertè Plinius lib. 3. cap. 12. qui tamen paulò post ab Aufido fluuio inchoare ait, & Salapiam in Dauniâ collocat.

PEUCETII, à Peucetio filio Lycaonis dicti sunt; sed hos Plinius cum Messapiis confundere videtur cap. 11. lib. 3.

Peucetiorum autem fines sunt; ab *Septentrione* Cerbalus Fl. & pars Hadriatici Maris, sicut & ab *Oriente*; ab *Occidente* Hirpini; à *Meridie* denique Bradanus Fl. *Bradano*, quo à Lucanis dirimuntur; & communes habent cum Messapiâ fines.

Per hunc autem tractum effusi sunt populi PÆDICVLI dicti, vt ex Plinio liquet, qui eorum oppida recenset cap. 11. lib. 3. Hi apud Valerium Maximum perperam *Fidiculi* nominantur. Dicti sunt autem Pædiculi vt Strabo inuunt, & Plinius à 9. adolescentibus totidémque virginibus qui ex Illyrico venerunt, & multa in hoc tractu oppida condiderunt; à quibus XIII. populi progeniti sunt, fortè legendum XIX. octodecim.

NVM. 2. De Messapiâ, seu Calabria, eiusque populis Sallentinis, & Calabria.

PENINSVLA quæ Brundisium inter, atque Tarentum procurrit in Mare MESSAPIA dicta fuit, à duce quodam Græcorum, vt vult Plinius lib. 3. cap. 11. Stephanus ait eundem ducem Monti in Anthedoniâ regione dedisse nomen, quæ vbi gentium sita sit non est facile statuere. Messapios gentem Barbaram vocat Pausanias in Phocicis.

CALABRIA dicta fuit à Calabria populis, de quibus mox dicemus. Sed notabis hanc Calabriam aliquando strictiùs, aliquando latiùs sumi; latiùs, includere totam Apuliam, vt intelligitur ex Seruio, & veteri Horatij Scholiaste, apud quos mons Garganus in